

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrlové, Ph.D., a soudců Mgr. Jany Volkové a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **DUMAT soukromý podnik, v.o.s.,** IČO 47154292
sídlem Čsl. Letců 1677/17, Přerov
zastoupená advokátkou JUDr. Miroslavou Kočárovou
sídlem Moravcova 259/9, Kroměříž

proti
žalované: **Státní energetická inspekce**
sídlem Gorazdova 24, Praha

o žalobě na přezkum rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. 27/0711033a14, č. j. 902036516, ve věci správního deliktu,

takto:

I. Rozhodnutí žalované ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. 27/0711033a14, č. j. 902036516, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.

II. Žalovaná **je povinna** zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 30 570 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Miroslavy Kočárové, advokátky se sídlem Moravcova 259/9, Kroměříž.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

A. Vymezení věci

1. Žalobkyně je držitelem licence na výrobu elektřiny č. 110202881 a je oprávněna provozovat výrobnu elektřiny ev. č. 1 MVE Osek nad Bečvou a výrobnu ev. č. 4 MVE Lýsky. Dne 7. 11. 2014 byla u ní zahájena kontrola podle § 93 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen „energetický zákon"). Předmětem kontroly bylo dodržování povinností podle § 5 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách (dále je „zákon o cenách").

2. Dne 5. 2. 2015 sepsali pověření inspektoři Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Olomoucký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně") protokol č. 071103314, o výsledku kontroly, ve kterém došli k závěru, že ve fakturačním období roku 2011 uplatnila žalobkyně podporu i na část elektřiny minimálně v množství 81 927 kWh, která nemohla být vyrobena v MVE Lýsky, a ve fakturačním období za rok 2011, 2012 a 2013 uplatnila podporu i na část elektřiny minimálně v množství 366 644 kWh, která nemohla být vyrobena v MVE Osek nad Bečvou.
3. Rozhodnutím č. 712008116 ze dne 15. 6. 2016, sp. zn. 22/0711033a14, uložil správní orgán I. stupně žalobkyni podle § 16 odst. 4 písm. c) zákona o cenách pokutu ve výši 987 000 Kč za správní delikt porušení cenových předpisů podle § 16 odst. 1 písm. c) zákona o cenách, kterého se žalobkyně dopustila tím, že nedodržela věcné podmínky stanovené cenovým orgánem podle § 5 odst. 5 zákona o cenách pro uplatnění úředně stanovené ceny, upravené v bodu (1. 2.) a (1. 4.) cenového rozhodnutí Energetického regulačního úřadu (dále CR ERÚ) č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 a v bodu (1. 2.) a (1. 4.) CR ERÚ 7/2011, když jako prodávající a držitel licence č. 110202881 na výrobu elektřiny za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2012 neoprávněně uplatnila u spol. ČEZ Distribuce, a. s. (dále jen „ČEZ"), podporu formou výkupních cen i na část elektřiny minimálně v množství 16 805 kWh, která nemohla být vyrobena ve výrobně o výkonu 0,080 MW, ev. č. 4 MVE Lýsky, umístěné na pozemcích parc. č. 58, 59, k. ú. Lýsky, okres Přerov (dále jen „MVE Lýsky"), a která je v rozporu se stanovenou výrobou elektřiny z této malé vodní elektrárny za uvedené období vzhledem k technickým parametrům výrobny a průtokovým podmínkám v dané lokalitě. Dále nedodržela věcné podmínky v bodu (1. 2.) a (1. 4.) CR ERÚ č. 2/2010 ze dne 8. 11. 2010 a v bodu (1. 2.) a (1. 4.) CR ERÚ č. 7/2011 ze dne 23. 11. 2011 a v bodu (1. 1.) a (1. 6.) CR ERÚ č. 4/2012 ze dne 26. 11. 2012, když za období od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2013 neoprávněně uplatnila u spol. ČEZ podporu formou výkupních cen i na část elektřiny minimálně v množství 317 348 kWh, která nemohla být vyrobena ve výrobně o výkonu 0,100 MW, ev. č. 1 MVE Osek nad Bečvou, umístěné na pozemku parc. č. st. 164/6, k. ú. Osek nad Bečvou, okres Přerov (dále jen „MVE Osek nad Bečvou"), a která je v rozporu se stanovenou výrobou elektřiny z této malé vodní elektrárny za uvedené období, vzhledem k technickým parametrům výrobny a průtokovým podmínkám v dané lokalitě. Nesprávně nárokovaným množstvím vyrobené elektřiny tak získala za období roků 2011 až 2013 nepřiměřený majetkový prospěch, který nelze přesně vyčíslit. Správní orgán I. stupně v rozhodnutí ze dne 15. 6. 2016 dále uložil žalobkyni, aby nahradila náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Správní orgán I. stupně tak ve svém rozhodnutí zejména konstatoval, že žalobkyně v kontrolovaném období fakturovala množství elektřiny vykázané jako vyrobené ve výrobnách MVE Lýsky a Osek nad Bečvou, které vzhledem k hydroenergetickému potenciálu vodních děl v lokalitách, v nichž jsou výrobny umístěny, nemohlo být vyrobeno.
4. Správní orgán I. stupně nechal zpracovat znalecký posudek č. 15/2016, ze dne 6. 4. 2016, jehož zpracovatelem byl prof. Ing. Jan Šulc, CSc (dále jen „znalecký posudek č. 15/2016"). Předmětem tohoto posudku bylo posouzení MVE Lýsky a Osek nad Bečvou z hlediska reálné výtěžnosti, tzn. zjištění hydropotenciálu obou MVE v letech 2011 až 2013 s ohledem na využitelný průtok ve vodním toku Strhanec.
5. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně brojila žalobkyně dne 30. 6. 2016 odvoláním, které žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 10. 2016, sp. zn. 27/0711033a14, č. j. 902036516 (dále jen „napadené rozhodnutí") zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

6. Žalobkyně se žalobou podanou dne 2. 11. 2016 u Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Krajský soud rozsudkem ze dne 20. 12. 2018, č. j. 65 Af 128/2016-81, žalobu zamítl.
7. Žalobkyně rozsudek krajského soudu napadla kasační stížností u Nejvyššího správního soudu, který rozsudkem ze dne 13. 6. 2019, č. j. 4 As 38/2019 - 71, rozsudek krajského soudu ze dne 20. 12. 2018 zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem žalobkyně předložila znalecký posudek č. 162/2/2019, o posouzení hydropotenciálu malých vodních elektráren Osek nad Bečvou Podolší (k. ú. Osek nad Bečvou, parc. st. č. 164/6) a Lýsky, Ve mlýně 1 (k. ú. Lýsky, parc. č. 58 a 59) na náhonu Strhanec v okresu Přerov, zpracovaný dne 11. 4. 2019 Ing. Oldřichem Kretkem, znalcem v oboru stavebnictví – vodní stavby – vodohospodářství (dále jen „znalecký posudek č. 162/2/2019“). Dále předložila *„prohlášení o způsobu manipulace se vtokovými stavidly na jezu v Oseku nad Bečvou“* Daniela M. a Vladimíra D. ze dne 22. 2. 2019.

8. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 6. 2019 mimo jiné uvedl, že *„otázka správnosti hodnot průtoku v náhonu Strhanec, ze kterých vycházel znalec při zpracování znaleckého posudku týkajícího se reálnosti vykázaných a fakturovaných hodnot vyrobené energie provedeného v řízení před správními orgány, je klíčová pro posouzení věci. Pokud by se totiž stěžovateli podařilo prokázat jeho tvrzení o tom, že hodnoty průtoku v rozhodném období byly podstatně vyšší než ty, z nichž vychází znalecký posudek, mohlo by to mít za následek závěr o tom, že správní orgány neprokázaly s dostatečnou jistotou, že se stěžovatel dopustil jednání, které je mu kladeno za vinu“*.
9. Nejvyšší správní soud dále vyslovil, že *„v dalším řízení se krajský soud znovu vypořádá s důkazními návrhy stěžovatele uvedenými v žalobě i uplatněnými později a rozhodne, které z nich provede a které nikoli a tyto své úvahy řádně odůvodní. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud nemohl nijak hodnotit znalecký posudek Ing. Oldřicha Kretka k posouzení hydropotenciálu MVE Osek nad Bečvou a Lýsky předložený stěžovatelem v průběhu řízení o kasační stížnosti či další důkazy navržené stěžovatelem (např. čestné prohlášení Daniela M. a Vladimíra D.). Provedení těchto důkazů zváží krajský soud v rámci nového projednání věci v rámci posouzení žalobního bodu namítajícího nesprávné zjištění rozhodného skutkového stavu správními orgány“*.

B. Obsah žaloby a žalobní body

10. Žalobkyně namítala, že správní orgány nesprávně zjistily skutkový stav, vadně vyhodnotily provedené důkazy a nerespektovaly § 3 a § 50 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „s. ř.“). Navrhovala, aby krajský soud zrušil napadené rozhodnutí žalované a rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Konkrétně namítala:

a) nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Podle žalobkyně spočívala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí v *„porušení zákona při zjišťování skutkové podstaty“*. Napadené rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné zejména z důvodu, že žalovaná nevycházela z hodnot uvedených na elektroměrech;

b) správnost údajů na elektroměrech a s tím související porušení § 3 a § 50 s. ř. Elektroměry na MVE dle žalobkyně potvrzovaly fakturované hodnoty vyrobené elektřiny, žalovaná proto neměla vycházet při určování množství vyrobené elektřiny z technických parametrů výroben a průtokových podmínek v dané lokalitě, ale z údajů o naměřených hodnotách na elektroměrech. Správní orgány tak nevycházely při rozhodování ze stavu, o kterém nejsou důvodné pochybnosti a nedostatečně zjistily skutkovou stránku věci. Měly vycházet z hodnot uvedených na elektroměrech a neměly svá rozhodnutí opírat o znalecký posudek. Žalobkyně dále namítala, že nemohlo dojít k zásahu do měřících zařízení na elektroměrech obou MVE. Společnost ČEZ potvrdila bezporuchovost a správnost elektroměrů, zásah do těchto zařízení vyloučil i revizní technik. Závěr správních orgánů, že žalobkyně ovlivňovala záznamy na elektroměrech, je proto nesprávný;

c) ke skokovému snížení výkonu docházelo již před listopadem 2014. Žalobkyně uvedla, že ke snižování výkonu MVE nedošlo pouze v listopadu 2014 kvůli kontrole provedené správními orgány, ale skokové změny výkonu nastaly již v období 25. 8. – 5. 9. 2014 a 1. 10. – 13. 10. 2015;

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

d) k poklesu výkonu u obou MVE došlo z důvodu jejich poškození. Podle žalobkyně měly vzít správní orgány za prokázané, že byly obě MVE dne 7. 11. 2014, tedy v době kontroly provedené správním orgánem I. stupně, poškozeny. To vyplývá ze skutečnosti, že při otevření turbíny MVE Lýsky na 96,6 % a průměrného průtoku 3,5 m³/s byl výkon MVE jen 24,2 kW, přičemž se měl výkon blížit 80 kW. Ing. Jan D. informoval správní orgán I. stupně, že došlo k poruše mechanizmů natáčení rozváděcích lopatek Francisovy turbíny a že údaj na displeji 96,9 % neodpovídá skutečnosti, protože jeden ze dvou rozváděcích okruhů turbíny byl zablokovaný. Správní orgán I. stupně nesprávně vyhodnotil na základě provedeného měření hodnotu 24,2 kW za výkon, který odpovídá technickým parametrům MVE, i když je v rozporu s fyzikálními zákony, aby výkon turbíny dosahoval třetinu svého maxima v případě optimálních podmínek;

e) nesprávnost stanovení průtokových podmínek (hydropotenciálu). Žalobkyně namítala, že správní orgány (a znalec) neměly vycházet z hodnoty hydropotenciálu 3,5 m³/s. Žalobkyně ve správním řízení předložila fotografie vodní hladiny ve výši 100 cm, které prokazují, že hydropotenciál byl vyšší, a to 4,5 m³/s. Správní orgány podle žalobkyně při stanovení hydropotenciálu vycházely z nesprávné výše hladiny ve Strhanci (92 cm) a nesprávně vyhodnotily odborná stanoviska Povodí Moravy, ze kterých nevyplývá prokazatelná hodnota hydropotenciálu. Povodí Moravy v dodatečném stanovisku ze dne 13. 4. 2016 uvedlo údaje o hydropotenciálu, které získalo na základě měření ultrazvukovým měřičem, který k tomuto měření není vhodný, proto byly výsledky měření zpochybněny. Vzhledem k tomu, že správní orgány neprokázaly, že došlo k zásahům do elektroměrů, neměly stanovit hydropotenciál na základě hrubého odhadu, který s ohledem na neexistenci soustavného měření a pozorování průtoků v náhonu Strhanec nemohl vypovídat o správnosti provedeného výpočtu maximálně možného množství vyrobené elektrické energie;

f) vady znaleckého posudku. Podle žalobkyně byl znalecký posudek vadný, jelikož znalec neprovedl vlastní šetření ani vlastní měření, neprověřoval skutečnosti uvedené v manipulačním řádu a ve stanoviscích Povodí Moravy. Znalec považoval průtok 3,5 m³/s za maximální možný průtok, aniž by ve znaleckém posudku objasnil, z jakého důvodu nepřihlédl k údajům, které vyplývají z fotografií výše hladiny, které předložila žalobkyně;

g) likvidační charakter uložené pokuty. Žalobkyně namítala, že má tři společníky, přičemž dva z nich jsou ve starobním důchodu. Žalobkyně má provozní úvěr se čtvrtletními splátkami ve výši 140 000 Kč, má 8 pracovníků, kteří jsou závislí na finančním toku společnosti, a má kontokorentní úvěr v původní výši 1 000 000 Kč. Uložená pokuta vycházela jen z tržeb, nezohlednila nákladové položky. Z uvedených důvodů byla uložená pokuta likvidační.

C. Vyjádření žalované

11. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby, protože napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné a splňuje požadavky kladené na něj zákonem.

ad b) Podle žalované nelze žalobkyní fakturované množství elektrické energie v dané lokalitě reálně vyrobit, protože by byly překročeny možné hodnoty hydropotenciálu. Nereálnost deklarované výroby elektřiny správní orgány řádně odůvodnily a podložily důkazy, konkrétně kontrolními měřeními výkonů, odbornými stanovisky Povodí Moravy a znaleckým posudkem. Vytvořily tak souvislý řetězec důkazů, které závěry správních orgánů potvrzují. Průměrná hodnota průtoku vodního toku 3,5 m³/s, ze které správní orgány vycházely, žalobkyni spíše zvýhodňovala, protože v kontrolovaném období zjistil správce toku průtok pouze 2,978 m³/s. Žalovaná dále uvedla, že rozplombování elektrického rozvaděče provedl technik sjednaný žalobkyní, který měl možnost zasáhnout do technických zařízení, přičemž neporušenost plomb mohl osvědčit toliko technik distribuční soustavy ČEZ. Po ohlášení kontroly správního orgánu I. stupně byla výroba v obou MVE přerušena a poté již výroba elektřiny nevykazovala dříve fakturovaných hodnot. Správní orgány shledaly souvislost mezi rozplombováním elektrického rozvaděče bez pracovníka ČEZ a

ohlášenou kontrolou. Žalovaná uzavřela, že pro správní orgány nebyly hodnoty na elektroměrech určující, protože prokázaly, že nebylo možné fakturované množství elektřiny vyrobit;

ad c) podle žalované z měsíčních přehledů za roky 2011-2014 vyplývá, že ke skokovému snížení výkonu MVE docházelo sice i dříve, ale jednalo se převážně o letní měsíce. Je evidentní, že období sucha muselo ovlivnit i výrobu elektrické energie v MVE. Po těchto sníženích vyráběly MVE opět nad možný hydropotenciál, naopak po provedené kontrole již vyráběly „v normě“;

ad d) za sledované období (2011-2013) činilo překročení objemu možné výroby o 317 348 kWh v MVE Osek a 16 805 kWh v MVE Lýsky. Podle žalované je tak zřejmé, že se žalobkyní tvrzené opotřebení MVE ve výkonech nijak neprojevovalo. K zásadnímu obratu – skokově – došlo až v listopadu 2014, kdy se výroba elektřiny snížila na úroveň výroby odpovídající možnostem hydroenergetického potenciálu, který odpovídá oběma MVE, a jejich opotřebení.

ad g) žalovaná uvedla, že uložila pokutu při dolní hranici zákonné sazby pokuty za správní delikt, která může činit až 10 000 000 Kč. Správní orgány vzaly v úvahu majetkové poměry žalobkyně a mají za to, že uloženou pokutu nelze považovat za likvidační.

12. Žalovaná zdůraznila, že správní orgány věnovaly zjištění skutečného stavu náležitou pozornost, což lze seznat i z toho, že žalovaná již jedno rozhodnutí správního orgánu I. stupně týkající se žalobkyně (rozhodnutí ze dne 20. 10. 2015, č. j. 714014115) zrušila a vrátila mu z důvodu, aby získal a doplnil důkazy s vyšší vypovídající hodnotou. Za zcela zásadní důkaz považovala žalovaná znalecký posudek prof. Ing. Jana Šulce, CSc., ze dne 6. 4. 2016, č. 15/2016.

D. Replika

13. Žalobkyně na vyjádření žalované reagovala replikou ze dne 30. 1. 2017. Žalobkyně zdůraznila, že s ohledem na chyby v platném manipulačním řádu a na ruční manipulaci hladiny na jezu Osek nad Bečvou je třeba hodnoty uvedené v manipulačním řádu prověřit a nikoli je považovat za závazné. Žalovaná i zpracovatel znaleckého posudku použili chybné výchozí podklady pro své závěry. Z výpočtů a závěrů vycházejících z chybných vstupních dat tak žalovaná dospěla k závěrům lišícím se od dosažených a naměřených hodnot. Žalobkyně proto navrhovala, aby krajský soud nechal zpracovat nový znalecký posudek, který by stanovil hydropotenciál v blízkosti MVE a reálnou roční výrobu v MVE. Žalobkyně současně žádala, aby krajský soud rozhodl o upuštění či snížení uložené pokuty.

E. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).

15. Podle § 76 s. ř. s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem*

a) pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí,

b) proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění,

c) pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé.

16. Krajský soud má za to, že v posuzované věci byly splněny podmínky pro použití § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé doplnění.

17. V nyní posuzované věci žalobkyně v průběhu řízení před krajským soudem navrhla provedení následujících důkazů: výslech svědka Daniela M., správce MVE Osek nad Bečvou, který na základě dohody s Vladimírem D., jezným, měl udržovat průtok v náhonu Strhanec na úrovni 4,5 m^3/s.

Dále navrhla důkaz znaleckým posudkem soudem ustanoveného znalce, který měl ověřit výsledky znaleckého posudku vyhotoveného v řízení před správními orgány, na jehož základě správní orgány dospěly k závěru, že stěžovatel vykázal a vyúčtoval vyrobenou energii, která v daném objemu nemohla být vyrobena na jeho MVE. Žalobkyně žádala, aby si krajský soud vyžádal stanovisko ČEZ k elektroměrům žalobkyně, předložila dokument Strhanec – schéma manipulačního řádu Žalobkyně dále zpochybnila použité vstupní hodnoty i závěry, ke kterým znalec ve znaleckém posudku č. 15/2016 dospěl. V průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem žalobkyně předložila znalecký posudek č. 162/2/2019 Ing. Oldřicha Kretka k posouzení hydropotenciálu MVE Osek nad Bečvou a Lýsky a prohlášení Daniela M. a Vladimíra D.

18. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 6. 2019, č. j. 4 As 38/2019 – 71, zavázal krajský soud právním názorem, že otázka správnosti hodnot průtoku v náhonu Strhanec, ze kterých vycházel znalec při zpracování znaleckého posudku č. 15/2016, týkajícího se reálnosti vykázaných a fakturovaných hodnot vyrobené energie, provedeného v řízení před správními orgány, je klíčová pro posouzení věci. Krajský soud proto musel uvážit, zda důkazy, které jsou potřebné ke zjištění skutkového stavu, doplní sám a provede je, nebo zda napadené rozhodnutí zruší a zaváže žalovanou, aby tyto důkazy provedla. Aby krajský soud mohl zodpovědět nastíněnou otázku, musel vyřešit, zda by se jednalo o rozsáhlé dokazování, tedy zda by bylo třeba provést větší množství důkazů, či důkazy obtížně proveditelné či opatřitelné, zda se dokazování bude týkat podstatných skutečností, které mohou zásadním způsobem ovlivnit právní posouzení věci.

19. Z odborné literatury vyplývá, že *„soud by neměl činnost správního orgánu nahrazovat, a proto je zásadně oprávněn dokazování toliko doplňovat a nikoli je provádět ve větším rozsahu. Zásadním doplněním skutkového stavu, díky jehož potřebě správní soud zruší napadené rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení, jsou např. rozsáhlejší svědecké výslechy (viz rozsudek NSS ze dne 19. 2. 2004, sp. zn. 6 A 65/2000 [727/2005 Sb. NSS]) a nebo situace, kdy ze soustředěných důkazů ve správním spisu plynou rozpory a neúplnosti, které brání potřebnému zjištění skutečného stavu věci (rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2003, sp. zn. 2 A 1114/2002-OL [166/2004 Sb. NSS]). Zásadním doplněním dokazování je i taková situace, kdy správní orgán neprovede důkaz jediný, který je však pro posouzení věci stěžejní (např. lékařský posudek o posouzení stupně závislosti osoby pro účely rozhodování o příspěvku na péči – k tomu viz rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2009, sp. zn. 4 Ads 57/2009) a nebo pokud je správnost takového důkazu zpochybněna (např. neměl-li lékař okresní správy sociálního zabezpečení při vypracování posudku o invaliditě posuzované osoby k dispozici aktuální poznatky o zdravotním stavu posuzované osoby – k tomu viz rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, sp. zn. 6 Ads 98/2006).“* (ŠEBEK, Petr. § 76 [Rozhodování bez nařízení jednání]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016.)

20. Krajský soud má za to, že je v posuzované věci třeba, aby bylo s ohledem na rozsáhlost dokazování těžiště správného zjištění skutkového stavu přeneseno na správní orgány. Pro rozhodnutí ve věci by totiž krajský soud musel samostatně posoudit – v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu – správnou hodnotu průtoku v náhonu Strhanec, a to za situace, kdy žalobkyně předložila nový znalecký posudek a čestné prohlášení osob, které mají na posouzení této otázky zásadní vliv. V předchozím rozsudku ze dne 20. 12. 2018 měl krajský soud za to, že pro zhodnocení průtoku jsou rozhodující sdělení správce toku (Povodí Moravy s. p.). Tento závěr však vyvrátil Nejvyšší správní soud, který uvedl, že jde o důkaz spíše nepřímý a správnost tohoto vyjádření správce toku může být vyvrácena jinými přímými důkazy. Nejvyšší správní soud dodal, že pokud by se žalobkyni podařilo prokázat její tvrzení o tom, že hodnoty průtoku v rozhodném období byly podstatně vyšší než ty, z nichž vycházel znalecký posudek, mohlo by to mít za následek závěr o tom, že správní orgány neprokázaly s dostatečnou jistotou, že se dopustila jednání, které je jí kladeno za vinu. Aby byly uvedené otázky postaveny najisto, je třeba, aby žalovaná doplnila dokazování. V novém řízení tak bude její povinností provést výslech žalobkyní navrhovaných svědků nebo řádně vysvětlit, proč výslech neprovedla, zabývat se čestnými prohlášeními, posoudit, zda nově předložený znalecký posudek č. 162/2/2019 popřel závěry uvedené v posudku č. 15/2016, dále zda vstupní údaje, které použil znalec v posudku č. 15/2016, byly řádně zjištěny a jejich hodnoty byly správné.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.

Dle krajského soudu je tak třeba, aby žalovaná zjistila skutečnou hodnotu průtoku v rozhodném období. Nejvyšší správní soud k tomu sdělil, že *„pokud správní orgány vyšly ohledně stanovení průtoku z měření provedeného správcem toku dne 13. 4. 2016, je třeba poukázat na to, že rozhodné období pro posouzení reálnosti vykázaných hodnot vyrobené elektřiny, jsou roky 2011 až 2013, kdy mohla být hodnota průtoků odlišná od roku 2016“*.

21. Ze shora uvedených skutečností podle krajského soudu jednoznačně vyplývá, že jde o rozsáhlé dokazování, při kterém by krajský soud musel samostatně a nově provést velké množství důkazů a současně posoudit i otázky odborného charakteru, což mu nepřísluší. Krajský soud při posouzení této otázky vycházel mimo jiné z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2017, č. j. 10 As 24/2015-71, podle kterého *„jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že jejich odstraňování by znamenalo nahrazovat činnost správních orgánů soudem, uloží krajský soud tuto povinnost správnímu orgánu“*. Krajský soud tak došel k závěru, že byly naplněny podmínky podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., jelikož skutkový stav, který vzala žalovaná za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění, které se bude týkat podstatných skutečností, a jeho výsledkem mohou být zásadní skutková zjištění, která mohou rozhodujícím způsobem ovlivnit právní posouzení věci.

F. Závěr a náhrada nákladů řízení

22. Krajský soud tak na základě § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil bez nařízení jednání. Současně krajský soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Žalovaná je právním názorem soudu vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

23. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že v řízení procesně úspěšná žalobkyně má právo vůči žalované na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobkyně ve výši 30 570 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 10 000 Kč (za žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve výši 3 000 Kč, za přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1 000 Kč, za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a za přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč), a 2) náklady za zastupování žalobkyně advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“), jako odměna za zastupování ve výši 15 500 Kč za 5 provedených úkonů právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a), d), g) a k) AT, tj. převzetí zastoupení, sepis žaloby a repliky, účast na jednání před soudem za jednu započatou hodinu a sepis kasační stížnosti, přičemž odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3 100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT, a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 1 500 Kč, tj. 5 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT, to vše zvýšené o DPH z odměny a náhrad ve výši 3 570 Kč, neboť zástupce žalobkyně je plátcem uvedené daně.
24. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (§ 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalované povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Olomouc 30. října 2019

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Chrudinová.